

ki bi se rabil v prvi vrsti za razširjanje slovanske misli in pa kot posredovalni jezik v slovstvu. V uvodu se bavi s prejšnjimi podobnimi poskusi Slovence Mat. Majarja in Čeha Hoška, ki *je smatral umetni jezik samo za sredstvo umevanja v medsebojnem občevanju. Bourgeois pa misli, da je Slovanom potreben skupen literarni jezik ter si predstavlja stvar v praksi takole: Vsak narod naj bi imel glasilo, pisano v novem jeziku, oziroma vsaj prilogo kake revije. Najboljša dela posameznih narodov bi izšla istočasno v izvorniku in v prevodu. Ko bi ta novi jezik postal organ skupnih interesov, ko bi se poučeval po šolah, potem bi ga morda nekoč začeli celo govoriti. Principi pri sestavi tega jezika naj bodo sledeči: Glasoslovje in oblikoslovje mora biti preprostejše nego v vseh živih narečjih; slovenščina ima najenostavnejšo fonetiko, bulgarščina pa morfologijo. Substantiv nima deklinacije, genitiv in ostali skloni se opišejo s predlogi. Sklanjo in sprego nam je pokazal na raznih primerih. Težje je vprašanje glede besednega zaklada. Tu ne gre črpati samo iz enega živih narečij ali pa poljubno mešati razna narečja; z malimi modernizacijami bi bila stara cerkvena slovenščina dostopna vsem južnim in vzhodnim Slovanom. Staroslovenski slovar odgovarja vsem zahtevam modernega življenja, tehnični izrazi pa so itak mednarodna last. V vprašanju abecede se Bourgeois seveda odloči za latinico, ki bodi identična s slovenskim alfabetom. — Če se poskus posreči, obeta Bourgeois Slovanom velikansko bodočnost: vstala bo četa, kakršne svet še ni videl, ko se dvigne združeno slovanstvo; temelji starih držav se bodo porušili in zmagoslavno vznikne iz razvalin novo slovansko pleme, ki bi naj človeštvu bolje služilo nego prejšnja plemena! — Seveda je tudi temu projektu odločena ista usoda, kakor vsem dosedanjim poskusom; kajti umetni jezikovni stvor v obsegu slovanskih narodov ostane neizvršljiva ideja. Š.

Prva umetniška razstava na Bledu. Sredi meseca julija se otvori v „Blejskem domu“ prva umetniška razstava. Prireditelji R. Jakopič, K. Mysz in P. Žmitek so povabili slovenske umetnike na sodelovanje, in odzvalo se je lepo število naših slikarjev in kiparjev: razstava bo obsegala nad stoinpetdeset umetnin. Pozdravljamo ta korak, ki naj razširi zanimanje za našo umetnost tudi med tujci, o katerih upamo najboljšega moralnega in materialnega odziva. Podobne razstave se bodo priredile še v drugih primernih krajih. — b —

† **Fr. Ks. Kuhač.** Dne 19. junija je umrl v Zagrebu Franjo Ks. Kuhač, ravnatelj tamošnjega konservatorija, hrvaški skladatelj in glasbeni pisatelj. Največ zaslug si je pridobil na polju jugoslovanske narodne pesmi. Razen mnogih krajših člankov je priobčil v sedmih knjigah „Rada“ obširno študijo „Prilog za poviest glasbe južnoslovjenske“. „Matica Hrvatska“ je izdala l. 1887. njegov življenjepis največjega ilirskega glasbenika umetnika Vatr. Lisinskega, l. 1893. pa je zbral osemnajst življenjepisov „ilirskih glasbenikov“, v katere je vpletel mnogo zanimivih osebnih spominov. — in —

